

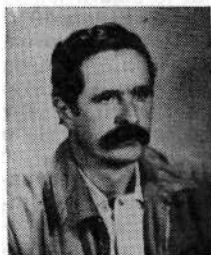
riške celine, ki politično pripada Čilu in Argentini. V pričujoči monografiji, ki ji skoraj nič ne manjka do popolnosti, so prvič sistematično obdelane zgodovina in geografija, živalski in rastlinski svet ter predvsem gorniško odpiranje tega najjužnejšega dela Andov.

Celih dvajset let sta avtorja na številnih poletnih in zimskih odpravah proučevala to deželo z njenimi klimatsko najnenavadnejšimi gorami na svetu in ga tudi kartografsko upodabljala. Na številne vrhove sta se sama povzpela, navezo pa sta nato nadaljevala za pisalno mizo: Gino Buscaini je posnel fotografije, izdelal zemljevidne skice in risbe, Silvia Metzeltin pa je napisala besedila. Skupaj sta pripravila kroniko pristopov. Tako je ta knjiga nastala iz ljubezni do dežele in njenih ljudi, iz njunih lastnih doživetij in občudovanja te prostrane, enkratne divjine.

Knjigo bodo radi vzeli v roke tako poznavalci kot tisti, ki bi te gore radi spoznali — ali pa samo sanjali o pustolovščinah v njih.

društvene novice

V spomin Milanu Erženu

Sredi sončnega popoldneva smo se 6. avgusta letos na šmihelskem pokopališču v Novem mestu poslovili od našega predsednika društva Milana Eržena, starega komaj 52 let.

Nihče izmed nas planincev, ki smo komaj tri tedne pred tem skupaj z njim na gorskem prelazu Čakor zrl v zahajajoče sonce, ki je ožarjalo vrhove Prokletij in že kovali nove načrte, ni mogel slutiti, da bo zahrbtna bolezen tako kmalu zaustavila njegov korak. Preprečila mu je, da bi skupaj z nami srečno zaključil že svoj peti planinski tabor v naših južnih republikah. Čeprav je v vseh nas tlela neizmerna želja, da se čim prej zdrav vrne med nas, je usoda hotela drugače.

To slovo od Milana, predsednika PD Novo mesto, je bila v zadnjih letih naša edina planinska aktivnost, ki je nismo načrtovali skupaj z njim. Ustavila ga je sredi načrtov, po uresničenih sanjah o Đeravici, Marjašu in drugih vrhovih Prokletij in po njegovem ponovnem snidenju s Čakorjem, ki si ga je želel dolgih 17 let. Kako srečen je bil takrat — a že se je kot veter razširila vest, da ga ni več; od Jalovca prek njegovega Trnovskega gozda do Pelistra, od Maribora do Ankarana, po vrhovih in

poteh, ki jih je prehodil, najbolj pa je odjeknila tam med Trebušo in Idrjico, kjer se je rodil in preživel mladost, in tu v dolini naše čudovite Krke, ki jo je vzljubil, griče in hribe ob njej pa po Trdinovi poti med prvimi prehodil.

Ob izgubi našega predsednika, planinskega vodnika, velikega poznavalca narave in njenega ljubitelja, še posebej gorá, farmacevta in zeliščarja, našega učitelja in prijatelja, je v PD Novo mesto nastala velika praznina, ki je zazijala tudi v organih MDO Dolenjske in PZ Slovenije, v katerih je bil zelo aktiven. Njegov prispevek na vseh področjih, še posebno pa v planinski organizaciji, bomo težko nadomestili. Ob Milanovem boju s smrtjo smo bili v mislih ob njem in ob njegovih najdražjih. Sedaj pa naše misli hitijo naprej: bomo tudi brez Milana vendarle že premagali te Gačnikove slapove, ki nam jih je tolikokrat opisoval? Bomo, saj je njegovo delo v planinski organizaciji, še posebno pa v našem društvu in planinski skupini Krke — Tovarne zdravil Novo mesto, pustilo trajno markacijo, ki nas bo vodila tudi v prihodnje.

V imenu planincev Dolenjske in vseh tistih, s katerimi je navezal stike po Sloveniji, Jugoslaviji in v tujini, v imenu MDO Dolenjske, PZ Slovenije in Jugoslavije, v imenu planinskih vodnikov in vseh tistih planincev, ki jih je vodil na svojem zadnjem izletu, se je od njega ob odprtem grobu poslovil njegov prijatelj in član UO društva Rudi Skobe.

Planinsko ekološko društvo

Dne 31. marca letos so v Zagrebu ustanovili Planinsko ekološko društvo Duga (Mavrica). Ustanovili so ga zaradi varstva gorske narave, velik del (ali celo največ) pred samimi planinci. Nekateri od nalog novega društva so opozarjanje strokovne in druge javnosti na pojave ogrožanja gorske narave, izvajanje neposrednih akcij za varovanje gorske narave, dviganje zavesti o potrebi po varovanju narave s propagandnimi akcijami, objavljanje del o varstvu narave, proučevanje in primerjanje dejavnosti s področja varstva gorske narave pri nas in drugje in povezovanje s podobnimi organizacijami, da bi skupaj dosegli omenjene cilje. — Kot ožje območje delovanja so si člani Duge izbrali Velebit, gorovje, ki je zdaj morda najbolj ogroženo pri nas; Velebit so izbrali tudi zato, ker lahko, kot menijo, društvo učinkoviteje deluje na manjšem, natančno določenem območju.

Že za letos so se odločili skrbeti za manjši vzorčni planinski objekt (gledano z ekološkega stališča), v načrtu pa imajo tudi objavo več del s svojega področja delovanja.

(Naše planine)